

три-четири човека и се насочват към набелязаните обекти. Обикновено едната джебчийка заговаря жертвата, втората ѝ отвлича вниманието и докато третата я пребарва, четвъртата наблюдава. Откраднатото се ползва от всички членове на групата. След около час отново се събират на едно място, някои са заловени от полицията, но не след дълго ги освобождават. И така действието се повтаря по три-четири пъти на ден. Мъжете стоят настрани и само наблюдават, при нужда охраняват отдалече (Иванова, Кръстев 2006: 170, 202).

В поименния списък на еснафите от първата половина на XVII век 15 еснаф е на **търговците на коне** /„джамбазани“/ и повечето от тях са цигани. Търговията с коне – джамбазлъкът, е традиционен за етноса занаят. Той нерядко попада и под ударите на закона. След Старозагорското въстание през 1875 г. в каушите на конака, комитите са затворени заедно с „...и други затворници, между които мнозина цигани конекрадци...“. Довежда и до сблъсъци с останалото население: „На Стояна ще кажем, той е юнак, мъжага е.... отърва конете, които бяха откарали генджалийските цигани и черкези...“ (Кънчев 1983: 322).

Хайван пазар в Стара Загора